

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.747/2011/4.szám

A Kúria a dr. Bende Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek - a jogtanácsos által képviselt ORSZÁGOS KÖRNYEZETVÉDELMI, TERMÉSZETVÉDELMI ÉS VÍZÜGYI FŐFELÜGYELŐSÉG alperes ellen környezetvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a Pest Megyei Bíróság 2011. szeptember 26. napján kelt 2.K.27.068/2010/20. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 21. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2013. február 5. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Pest Megyei Bíróság 2.K.27.068/2010/20. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 10.000.- /azaz tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg - külön felhívásra - az államnak 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I N D O K O L Á S

A Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség /a továbbiakban: Felügyelőség/ 2008. szeptember 5. napján kelt KTVF:42035-3/2008. számú határozatában az és helyrajzi szám alatt található telephelyeken tevékenységet folytató felperest teljes körű környezetvédelmi felülvizsgálatra kötelezte. A felperes megbízása alapján eljáró Kft. 2009. március 31. napján készítette el a környezetvédelmi felülvizsgálati dokumentációt. A dokumentációban rögzítésre került, hogy a felperes a helyrajzi számú telephelyen, a út felőli oldalon kb. 50 m3 vastartalmú betontörmeléket gyűjtött össze, amelynek célja - megfelelő anyagi feltételek megvalósulása mellett - az út további aszfaltozása mellett útalapként történő felhasználás.

A felügyelőség 2009. május 28. napján helyszíni szemlét tartott a környezetvédelmi felülvizsgálattal érintett, felperes által

használt két telephelyen. A helyszíni szemlén a felperes sem az építési törmelék származását igazoló dokumentumot, sem a felhasználásra vonatkozó dokumentumot vagy engedélyt nem tudott felmutatni.

A felügyelőség az és helyrajzi számú ingatlanokon elhelyezkedő telephelyeken a felperes tevékenységét korlátozta és a tevékenység folytatásának környezetvédelmi feltételeit megállapította a 2009. augusztus 28. napján kelt KTVF:5658-34/2009. számú határozatában.

A határozatban - egyebek mellett - a tevékenység folytatásának feltételeként határozta meg, hogy a helyrajzi számú ingatlanon összegyűjtött kb. 50 m³ vastartalmú betontörmeléket a felperes az arra érvényes engedéllyel rendelkező hulladékkezelő szervezetnek adja át, és az átadást igazoló okiratot 2009. október 31. napjáig nyújtsa be a hatóságnak. A hatóság nem fogadta el a felperes azon hivatkozását, hogy a betontörmelék nem hulladék, mert az helyrajzi számú út alapozási munkálatai során fel kívánja majd használni. A hatóság határozatát megalapozó jogszabályként felhívta a környezetvédelem általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény /a továbbiakban: Ktv./ 30. § /3/ bekezdését és az építési és bontási hulladék kezelésének részletes szabályairól szóló 45/2004./VII.26./ BM-KvVM együttes rendelet /a továbbiakban: R./ 3. § /4/ bekezdését.

A másodfokon eljáró alperes 2010. február 23. napján kelt 14/1258/1/2010. számú határozatában - a betontörmelékre vonatkozó rendelkezést érintően - a teljesítési határidőt megváltoztatta, és azt 2010. május 31. napjával állapította meg. Egyebekben a betontörmelék hulladékkezelőnek történő átadását előíró rendelkezést helybenhagyta. Az indoklásban alperes a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLVIII. törvény /a továbbiakban: Hgt./ 13. § /1/ és /2/ bekezdését, valamint az R. 3. § /2/ bekezdését és 1. számú mellékletét, valamint a 3. § /4/ bekezdését hívta fel.

A felperes a jogerős közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kérte. A betontörmelékre vonatkozó rendelkezés vonatkozásában előadta, hogy a hatóság nem tisztázta kellő mértékben a tényállást, fel kellett volna hívnia a felperest a közigazgatási eljárás során, hogy nyújtsa be a bontásra, illetve az építésre vonatkozó engedélyt. A felperes hangsúlyozta, hogy az ingatlanán korábban végzett épületbontásból származó anyag nem minősíthető hulladéknak, mert azt a felperes út alapozásához fel kívánja használni.

A megyei bíróság 2011. szeptember 26. napján kelt ítéletében a keresetet elutasította és a felperest perköltség fizetésére kötelezte. A betontörmelék vonatkozásában a bíróság akként foglalt

állást, hogy az a 75/442/EGK irányelv és a Hgt. 3. §-ának a/ pontja alapján egyértelműen hulladéknak minősül. A hivatkozott építési törmelék, mint hulladék a technológiai körforgásból kikerült, felhasználására csak aprítást, osztályozást követően lett volna lehetőség, amelyet egyébként a felperes a perben sem igazolt.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben az ítélet, valamint az első- és másodfokú közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését kérte. Felülvizsgálati kérelmében előadta, hogy a bíróság helytelen jogértelmezéssel tekintette a telephelyen összegyűjtött 50 m³ vastartalmú betontörmeléket hulladéknak, a Hgt. 3. §-ának a/ pontjában írott hulladék fogalom elemei nem teljesülnek, mert a felperes a törmeléktől nem kíván megválni. Tekintettel arra, hogy a betontörmelék nem hulladék, annak hulladékkezelőnek történő átadására sem kötelezhető jogszerűen a felperes, erre vonatkozó kötelezettsége az R. szabályaiból sem vonható le.

Az alperes a felülvizsgálati kérelem elutasítását kérte, mint alaptalant.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan a következőkre figyelemmel.

Az eljáró bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló és jogszerű következtetést vont le, azt a Kúria osztja.

A felperes telephelyén összegyűjtött vastartalmú betontörmelék - a felperes nyilatkozataira is figyelemmel - az R. 2. §-ának a/ pontjában meghatározott építési és bontási hulladék.

Az R. 3. § /4/ bekezdése kimondja, hogy az elkülönítetten gyűjtött hulladékot - amennyiben műszakilag lehetséges - az építtető az építkezés során felhasználja, illetőleg a települési hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló külön jogszabály /213/2011./XI.14./ Korm. rendelet/ előírásainak megfelelően a hulladékkezelőnek átadja. A jogszabály tehát feltételek mellett teszi lehetővé, hogy az építésből származó hulladékot az építtető megfelelő kezelést követően visszaforgassa az építési technológiai ciklusba.

A környezetvédelmi hatóság az elsőfokú eljárás során 2009. május 28. napján végzett helyszíni ellenőrzést a felperes telephelyén, annak van ügydöntő jelentősége, hogy a felperes ezen időpontban nem igazolta, hogy a bontásból származó betontörmeléket újra felhasználta volna az építési technológiai ciklusban, vagy azt a beépítés feltételét képező kezelésnek vetette volna alá, a felperes által hivatkozott út alapba történő felhasználás is csak bizonytalan jövőbeni tervként került megjelölésre. Ebből következően ez az anyag továbbra is hulladéknak minősült, és akként is volt kezelendő, ahogyan azt a jogerős ítélet jogszabálysértés

nélkül tartalmazza.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 275. § /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest kötelezte a Kúria az alperes felülvizsgálattal kapcsolatos költségének megfizetésére, egyben a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alkalmazásával kötelezte a tárgyi illeték-feljegyzési jogra tekintettel le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 39. § /3/ bekezdés d/ pontja, valamint 50. § /1/ bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban irányadó 36.000.- forint illeték megfizetésére.

Budapest, 2013. február 5.

dr.Kovács András sk. a tanács elnöke, dr.Ónodi Csaba sk. István előadó bíró, dr.Kovács Ákos sk. bíró